

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΧΩΛΑΥΓΟΥΝΤ ΚΑΙ ΣΤ' ΆΛΛΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

Η ΖΩΗ, ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ, Η ΑΠΙΣΤΙΕΣ, ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΑΖΥΓΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

(Ειδήσεις, πληροφορίες, κευτσεμπλειά)

Ο χώλαυγοντος ζευγάρι του Χοντρός και του Λιγνού συνδέονται σήμερα νέα...διαλιθή! Ο Σάνι Λάρελ και ο "Ολίβερ Χάρντη, ο διδύμης αδερφός των Αμερικανικού συντητογράφου, πάρνονται, κατά πάντα πιθανότερα...διαλιθή!" Ο Λιγνός έγκαταλείπει τον Χοντρό! Μάλισταν μάπος οι αναπόταστοι φίλοι, οι Διάσκονδοι, από της θύθης; Είχαν μήποτε μεταξύ τους καυμάτια διαφορού τόσο σοβαρή, ότι πατάλιαν πάσι μετρούσαν νά συνεργασθούν πειά μαζί; "Ορι, για τ' ένομα του Θεού! Μπροστεί νά μείνεται ήσυχη, άν άντες της άποφευκάς." Ο Χοντρός και άντες της άποφευκάς.

Λιγνός ξεσαλονθύνει νά είναι οι πάγια πειθαρίσματα τους, πάγια την ιδέα της ζωής τους. Θα σάς την πούμε ή αφορούμε; Τελευταία, ο Λιγνός άναγκαστήρεις για ζητήσεις δικήν της την γνωστική του, έπειδη δεν μπορούσε νά πατερέψει τον έλεσιν και διστορικό χαρακτήρα της. "Όπως ήταν ούτονος, μάποτε ήταν ούτονος, ή δίκια ανή — γιατί η ιστορίας έφτασε ώς την διστορική και προσάλεσε ζητηρότατο ένδιαφέρον σ' όλη την Αμερική. Και μά την ευκαιρία αυτή, οι ρεπόρτεροι του νέου κόσμου βρήκαν μάζα έξαρτης αφορούμενής γενινώς και οι Αμερικανοί ίδιατεροφανείστεναν λογον της έφημεσίδες τους σχέδια τόσον ειρωνικά και τόσον αυθαίρετα για τον συγκριτικό βίο του Λιγνού, δημιουργήσαν τέτοιο θόρυβο γύρω από αντήν την ιστόθεση, ώστε έκαναν τὸν συντασθή κωνούχο ν' αηδιάστη την Αμερική και να λαβή την άποφασιν νά γιρίση στην πατρίδα του!..."

Ο Λιγνός φαίνεται, για την φύση, αμετάπτωτος στην ζητηματική αυτή. Θα έπιασεν δικαίωμας ως τὸ τέλος; Θα βαστάξει ή καρδιά του ν' αποχρωσθή τὸν άπωρηγόντο Χοντρό; Νά ένα έρωτιμα, που διά βασισίστηκε πολὺ, είμαστε βέβαιοι, τούς άμετροτούς φίλους του καλλιτεχνικού αιτού ζεγανούμενοι....

***

Μια άλλη άποδειξης της μεγάλης δημοτικότητος, που άπότελε ή Αμερικανικά βεντέτα Μάιν Γούντετ, για την άποτελεσματική απόδοση της ζωής της, είναι και τὸ διένδιαφέρον τῶν...γκάντες! Τις μέρες αυτές η μάγιλη καλλιτεχνής έλαβε από τὸ συμπαθητικό αυτὴν υποκινησίαν απελπιλάρια γράμματα, διά τῶν άποτελεσμάτων επιλογορέτο οτι διά δὲν τοὺς στεῦνη ἔνα ώριμεμένη κομματικό ποσθό, ανάλογο με τα μεγάλα κέρδη της, ή άναγκαστόντωναν, με μεγάλη λόγη της, νά την κλέψουν, για νά την υποχρεώσουν νά καταβάλλει, θέλοντας και μη, τὰ λόγια.

Μά ή πρωταγωνίστημα τοῦ φίλου «Δὲν είμαι ζγγελος», αντί ν' απαν-

τοῦ πλήθυνομού ἐναντίον του, φοβήθηκε μήποτε δημιουργηθεῖν θλιβερά έπειτασίδια στην Στρατούπολη και άναγκαστήρει νά κάνει ώριμεμένες υποχωρήσεις, για νά ξέσευμεται τὸν λαό. Καὶ ανέκουστος οτι κανείς βιδίο δεν διένοιαν τὸ συντονότανον χωρὶς τὴν ἀδειά τους σεγύνσιλαμήν, τοῦ ἀνωτάτου δηλαδή θρησκευτικοῦ άρχοντος τῶν Θεομανῶν. Ή ἀπόσχεσις αὐτῆς καθηδύνσαντας τὰ πλήη, που ἔκαναν τὴν λογική σκέψη διτης διέφευσης της τυπογραφίας δὲν θά ήταν καὶ τόσον σατανική ἀφοῦ τὴν ἐνέχουνε αὐτὸς δε σενούλιολαμά....

Καὶ οἱ Ιμπραήμι πασσᾶς έγκατεστησε τὸ πετσήριο, που ἔκτασε στὸ μεταξὺ από τὴ Βίεννη, μέσος στὸ σπίτι του. Διεισητής τοῦ τυπογραφείου διορίστηκε, φυσικά, ὁ Μοντεφερίνα. Καί, για καλ και για κακό, τὸ πετσήριο αὐτὸν τὸ φύλαγαν νόχτα και μέρα στρατιώτες, έπειδη ὁ κοτζιάδης είχαν δηλώσει διτης δέν θά έκαναν έπιδομή στὸ σπίτι τοῦ θεύρην για νά σπάσουν τὸ διαβολικό μηχάντια!

Διό λόγωλαρια γόρνια έκανε νά τινακθή τὸ πρώτο Τούρκικο βιβλίο, ἵνα Αραβοτουρκικό Λεξικό. Τρία μονάχα αντίτυπα τοῦ σπανίου αὐτοῦ βιβλίου, που φένειν χρονολογία εκδόσεων σ' έκδοση τοῦ 1828, σώζονται σήμερα σ' διάλογο τὸν κόσμο. Καὶ ταπαλαβάνετε βέβαια διτης διτης δέν θά έξει τὸν εἰν-άντιτολγότηταν.

Οἱ Ιμπραήμι Μοντεφερίνα, δ Ούγγρος σκλάδος, που κατόρθωσε νά έξειληχή σ' ἔναν μάποτε τοὺς μεγαλείτεροις ενεργετες της νεοτέρας Τουρκίας, πέθανε πάμπτωχος, ξαπλωμένος πάνω σ' ἔνα σωρό από βίστα, που τὰ τύπωσε μάρνος του!...

Ο θησοποιός τοῦ κινηματογράφου
Άγριο Μπερλέ

τήση στὶς έκβιαστικὲς ἐπιστολὲς τῶν γχάγστερος, ἀγόρασε ἔνα...τεθωρακισμένον αὐτοκίνητο καὶ μάσθωσε δέκα ἀνθρώπους, ποὺ τὴν παραπολούσθην παντού, πληπλούσθην σάν αστακοῖ!...

— "Ἄν τολμον οι γχάγστερος, ἡς ποτάπαστον νά με κλέψουν! διασπρώστε παλληλαριστίστα ή Μάιν Γούντετ.

Καὶ ἔνο αντίγει την τσάντα της, για νά βγάλῃ δηθεν τὴν ποεδρέα της, ἀφέντε με τρόπο να φαίνεται η κάννη ἐνός πελώριον εννεαστρείου περιστόρημον!..."

***

"Ενα ἀγωνιστές έρωτημα βιασανήσει σήμερα τὸν καλλιτεχνικὸν κύπλους τοῦ Χόλλιγκοντ και διόληρη τὴν Ἀμερική :

Τί κάνει ο Τσάροι Τσάλιν στὸ στοντού του; Γορζέτη ο δέν γρίζει τὸ γέρωνα τοῦ Ναπολέοντος, ὅπως έδικλωσες διο ίδιος τελευταία στὸ δηισιδηρόν, η μήποτε στωμάτης την ἔργασίας αὐτής, για ν' αρχίσει τὸ γέρωνα ἐνός φίλου παράλι, στὸ οποίο από τὸ κάνη τὸ φόλο ἐνός κοπαλάτου; Γορζέτη ο δέν γρίζει ο Σαρλό και... Ιδού η ἀπορία!

Μά ο Σαρλό είνε Σφίγξ, ποδ...έργεινται και ἀπό τὴν Γρούπα μέτο. Δέν λειπει σε κανένα τίτωτα σχετικά με τὰ σχέδια του. Τὸ γεγονός είνε διτης περνάσει πέντε και ἔης ὥρες την ἡμέρα, κλείσιμον στὸ στοντού του, ἔνο τριγύρῳ τάπηστον τοῦ ανθρώπου πεταρούνει στὸν περιέργους νά πλησιάσουν και νά δοῦνει τὸ κάνει τὸ μεγαλωτὸς κοινωνίας...

***

Χαρακτηριστικὸν τῆς αιματίας, ποὺ δένονται τοὺς περισσότερους αὐτὸν τοὺς διευθυντές της διευθυντών, είναι και τὸ παρακάπιον αθεντικό άνερδο:

Τελευταία, η ένας πρόητης πού τοῦ ζητηματογράφου — ης πρόητης πού τοῦ ζητηματογράφου — μπαίνοντας στὸ γραφείο του, βρήκε τὸν γραμματέα πού τον διαβαζεῖ ένα βιβλίο.

— Τὶ διαβάζεις αὐτῶν; τὸν οὐράνιο...

— Τὰ εἰρηνήτης πού τοῦ Καζούν, κύριε, αποκριθήκει σὲ γραμματεῖον...

— Ο κ. διευθυντής, ο δόποις ἀγωνιστές την παραπολούντων περιμένουν, φόναζε μὲν θαυμασμό;

— "Α νά ένας ώρας τίτλος για φίλο ...

— Μά, κύριε διευθυντής.... διαμαρτυρήθηκε δειλά διειλάρια γραμματεῖον...

— Σωτά σόν! τὸν ποταπούμεσον διευθυντής, Σέρων τὸ δουλεύον πού κατέλειπε από τὸ πάτερνο τοῦ τέτοιο τίτλο, φάτησε τὸν θαυμασμό;

— "Ενα γέλιο μέ τέτοιο τίτλο, φάτησε τὸν θαυμασμό;

— Ο Σάρλ Μπαντελέμιο...

— Μπαντελέμιο... Μπαντελέμιο... Δέν τὸν ζέριο προσωπασσά... Αὐτὸν θαίσει τὸ ζέριο σημασίας... Νά φροντίσους τὸν θαυμασμόν, πού καὶ να τοῦ γράψης ἄν θέλει νά φτιάξῃ ένα σενάριο πάνω στον Αντή τοῦ Καζούν...

— Ο Σάρλ Μπαντελέμιο...

— Μπαντελέμιο... Μπαντελέμιο... Δέν τὸν ζέριο προσωπασσά... Αὐτὸν θαίσει τὸ ζέριο σημασίας... Νά φροντίσους τὸν θαυμασμόν, πού καὶ να τοῦ γράψης ἄν θέλει νά φτιάξῃ ένα σενάριο πάνω στον Αντή τοῦ Καζούν...

Τὴ στογή εἶσενται ασφαλῶς τὰ δοτά τοῦ Μπαντελέμιο, πού δέν θέλει τὸ πέθανεν πού τοῦ πέθανεν πάνω στον τάφο τους αὐτὸν άγανάκτησητο!

***

Ο Σάρλ Βανέλ, δ σιμπατέστατος αὐτὸς στὸν ιδιωτικὸν τὸν βιαλιτήν, ο δόποις διωκόνος, ἀπό μια παραπλέσιη ιδιοτελούσα τῆς τάχης, παίζει στὸν κινηματογράφῳ απολιτευτικῷ σχεδὸν ρόλους ὃδους ἀντιταχτικῶν προσώπων, ἔχει ὥρες - ώρες κατί νευρα, πού τὸν κάνουν τρουερό καὶ επιτέλινον.

Τελευταία είχε λάβει μέρος σ' ἔνα γειτνια, ποὺ δένωσε τὴν περισσότερα αὐτῆς διωρεκτήσιδη τοῦ γέρωνα την ἡμέρα. Καθόταν σὲ μια ἡρη τὸ τούπετον, βαρύς και ἀμύλητος. Μό διονεύτης, ἀδιαφορῶντας για τὴ διονύσια τοῦ βιαλιτή, σεργάτης τὸν βιαλιτήδες μὲ διώροφες ἐφωτίσεις, τὴν πάτη τοῦ κοντά ἀτ' τὴν θάλη. Σὲ μια στιγμή δρόνησε μπαίλης ἰόν Βανέλ : —Δέν μου λέτε, ἀγαπητέ μον κύριε, ἀν δὲν είσαστε θήσιοις, τί θά θέλατε νά είσοστε;

— Ο Σάρλ δέν μπόρεσε νά καπητῇ θάλη :

— Οι τοι είσθε και σεῖς, αποκριθήκεις θινιωμένος, για νά μη σκέπτωμαι τίτσατο!

***

Ο Ιντιστίναν, δ μεγάλος Ρωσσοσογγόλος σ' θησιοικός, έπονγραφος τοῦ θησιοικού, πού φένειν χρονολογία εκδόσεων σ' έκδοση τοῦ 1828, σώζονται σήμερα σ' διάλογο τὸν κόσμο. Καὶ ταπαλαβάνετε βέβαια διτης διτης δέν θά έκαναν τὸν εἰν-άντιτολγότηταν.

Οἱ Ιμπραήμι Μοντεφερίνα, δ Ούγγρος σκλάδος, πού κατόρθωσε νά έξειληχή σ' ἔναν μάποτε τοὺς μεγαλείτεροις ενεργετες της νεοτέρας Τουρκίας, πέθανε πάμπτωχος, ξαπλωμένος πάνω σ' ένα σωρό από βίστα, που τὰ τύπωσε μάρνος του!...

Ο Ιμπραήμι Μοντεφερίνα, δ Ούγγρος σκλάδος, πού κατόρθωσε νά έξειληχή σ' ἔναν μάποτε τοὺς μεγαλείτεροις ενεργετες της νεοτέρας Τουρκίας, πέθανε πάμπτωχος, ξαπλωμένος πάνω σ' ένα σωρό από βίστα, που τὰ τύπωσε μάρνος του!...